

— stwierdzenie nieważności decyzji C(2005) 4634 wersja ostateczna z dnia 30 listopada 2005 r. w sprawie COMP/F/38.354 — worki przemysłowe, ewentualnie znaczne obniżenie grzywny nałożonej na Plásticos Españoles, S.A.,

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 3 marca 2006 — Budapesti Erőmű przeciwko Komisji

(Sprawa T-80/06)

(2006/C 108/46)

Język postępowania: angielski

Zarzuty i główne argumenty

Przedmiotem skargi jest stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2005) 4634 wersja ostateczna z dnia 30 listopada 2005 r. w sprawie COMP/F/38.354 — worki przemysłowe. W zaskarżonej decyzji Komisja stwierdziła, że skarżąca wraz z innymi przedsiębiorstwami naruszyła art. 81 WE, ponieważ od 1991 r. do 2002 r. uczestniczyła ona w systemie porozumień i uzgodnionych praktyk w sektorze plastikowych worków przemysłowych w Niemczech, Belgii, Niderlandach, Luksemburgu, Hiszpanii i Francji. Za te naruszenia Komisja nałożyła grzywnę na skarżącą i na Armando Álvarez, S.A. jako odpowiedzialne solidarnie.

Na poparcie swojej skargi skarżąca podnosi następujące zarzuty:

- dokonanie przez Komisję błędnej oceny okoliczności faktycznych, jeśli chodzi o znaczenie uczestnictwa, zakres produktowych i geograficznych rynków oddziaływania oraz udziały w rynku, które posłużyły jako podstawa dla obliczenia grzywnien,
- naruszenie art. 81 ust. 1 WE oraz zasady pewności prawa przez błędną kwalifikację naruszenia jako „jednolitego i ciągłego” oraz nieprawidłowe określenie odpowiedzialności ukaranych przedsiębiorstw,
- ewentualnie naruszenie art. 81 ust. 1 WE oraz zasad pewności prawa oraz równego traktowania przez błędną kwalifikację naruszenia jako „jednolitego i ciągłego” w odniesieniu do skarżącej, nieprawidłowe określenie jej indywidualnej odpowiedzialności oraz dyskryminacja w stosunku do Stempher B.V., która według danych Komisji miała również uczestniczyć w spornym naruszeniu,
- naruszenie art. 15 ust. 2 rozporządzenia nr 17⁽¹⁾ oraz wytycznych w sprawie metody ustalania grzywny przez oczywisty błąd przy obliczaniu grzywny nałożonej na skarżącą oraz oczywiste naruszenie zasad równego traktowania i proporcjonalności przy ustalaniu jej wysokości.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady EWG nr 17 pierwsze rozporządzenie wprowadzające w życie art. 85 i 86 Traktatu (Dz.U.1962, 13, str. 204).

Strony

Strona skarżąca: Budapesti Erőmű „Zártkörűen Működő Részvénytársaság” (Budapeszt, Węgry) [przedstawiciele: M. Powell, solicitor, C. Arhold, K. Struckmann, prawnicy]

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej z dnia 9 listopada 2005 r. o wszczęciu formalnej procedury dochodzenia w sprawie Pomoc państwa C 41/2005 (ex NN 49/2005) — Koszty osierocone, albo stwierdzenie nieważności tej decyzji w zakresie, zakresie jakim dotyczy ona umów o zakup energii zawartych przez stronę skarżącą;
- przyznanie stronie skarżącej kosztów niniejszej skargi;
- podjęcie wszelkich innych kroków alternatywnych lub uzupełniających wymaganych dla dobrej administracji wymiaru sprawiedliwości.

Zarzuty i główne argumenty

Strona skarżąca to regionalny dystrybutor energii cieplnej i producent energii elektrycznej działający na Węgrzech. Zaskarżoną decyzją Komisja wszczęła formalną procedurę dochodzenia w sprawie domniemanej pomocy państwa polegającej na zawieraniu umów o zakup energii pomiędzy węgierskimi producentami energii elektrycznej a węgierskim państwowym operatorem sieci⁽¹⁾.

Na uzasadnienie swojej skargi strona skarżąca podnosi, że Komisja nie miała kompetencji do podjęcia zaskarżonej decyzji. Według strony skarżącej, z rozdziału 3 ust. 1 załącznika IV do Traktatu o Przystąpieniu⁽²⁾ oraz z art. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999⁽³⁾ wynika, że kompetencje Komisji obejmują jedynie środki pomocowe mające nadal zastosowanie po dniu przystąpienia nowego państwa członkowskiego. Strona skarżąca podnosi, że umowy o zakup energii zostały zawarte przed przystąpieniem i nie mają już po tym dniu zastosowania.

Strona skarżąca dalej podnosi, że Komisja w sposób oczywisty naruszyła prawo oraz zasady oceny dowodów, wszczynając formalną procedurę dochodzenia mimo braku obiektywnych podstaw do ustalenia, że zawarte przez stronę skarżącą umowy o zakup energii stanowią pomoc państwa. Zdaniem strony skarżącej, Komisja nie dokonała oceny charakteru tych umów w świetle okoliczności istniejących w czasie ich zawarcia, a także dokonała niewłaściwej oceny pojęcia korzyści gospodarczej oraz pojęcia zakłócenia konkurencji i pojęcia wpływu na wymianę handlową w rozumieniu art. 87 ust. 1 WE.

Strona skarżąca podnosi również, że Komisja błędnie ustaliła, iż umowy o zakup energii stanowią nową pomoc państwa, skoro zostały one zawarte przed otwarciem węgierskiego rynku energii elektrycznej.

Na koniec, strona skarżąca twierdzi, że uzasadnienie zaskarżonej decyzji jest nieodpowiednie.

(¹) Pomoc państwa – Węgry – Pomoc państwa C 41/2005 (ex NN 49/2005) — Koszty osierocone — Zaproszenie do przedkładania uwag zgodnie z art. 88 ust. 2 Traktatu WE (Tekst mający znaczenie dla EOG) (Dz.U. 2005 C 324, str. 12)

(²) Akt dotyczący warunków przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej oraz dostosowań w Traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej – Załącznik IV: Wykaz, o którym mowa w artykule 22 Aktu Przystąpienia – 3. Polityka konkurencji (Dz.U. 2003 L 236, str. 797)

(³) Rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiające szczególne zasady stosowania art. [88] Traktatu WE (Dz.U. L 83, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 14 marca 2006 r. — Apple Computer International przeciwko Komisji

(Sprawa T-82/06)

(2006/C 108/47)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Apple Computer International (Cork, Irlandia) [przedstawiciele: G. Breen, Solicitor, P. Sreenan, SC, B. Quigley, BL]

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

— Stwierdzenie, że klasyfikacja zawarta w pkt 2 załącznika do rozporządzenia Komisji (WE) nr 2171/2005 stanowi w

rzeczywistości decyzję, która została wprawdzie przyjęta w formie rozporządzenia, jednakże dotyczy bezpośrednio i indywidualnie skarżące;

- Stwierdzenie nieważności rozporządzenia Komisji (WE) nr 2171/2005 dotyczącego klasyfikacji niektórych towarów w Nomenklaturze Scalonej (Dz.U. L 346, str. 7) w zakresie, w którym klasyfikuje monitor kolorowy typu ciekłokrystalicznego opisany w pkt 2 tabeli załączonej do tego rozporządzenia do kodu CN 8528 21 90;
- Stwierdzenie, że monitory odpowiadające specyfikacji technicznej zawartej w pkt 2 załącznika do zaskarżonego rozporządzenia należy sklasyfikować do pozycji 8471 Nomenklatury Scalonej;
- Obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zaskarżone rozporządzenie klasyfikuje cztery wyświetlacze ciekłokrystaliczne (LCD) do dwóch różnych kodów CN w Nomenklaturze Scalonej. Skarżąca podnosi, że jakkolwiek urządzenie wskazane w pkt 2 załącznika do zaskarżonego rozporządzenia (zwane dalej urządzeniem) nie jest zidentyfikowane jako produkt skarżące, to jednak cechy techniczne i opis tego urządzenia definitywnie wskazują na to, że chodzi o produkt Apple 20 „LCD”.

Skarżąca podnosi, że klasyfikując produkowany przez skarżącą monitor 20” LCD do pozycji 8528, Komisja naruszyła rozporządzenie Rady (EWG) nr 2658/87 w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (¹) i dopuściła się oczywistego błędu w interpretacji przepisów wspólnotowych dotyczących klasyfikacji taryfowej.

Skarżąca podnosi, że urządzenie spełnia określone w pozycji 8471 i wyjaśnione w uwadze 5 do działu 84 Nomenklatury Scalonej kryteria klasyfikacji jako „urządzenie” maszyny do automatycznego przetwarzania danych, jest w rodzaju stosowanych wyłącznie lub zasadniczo w systemie automatycznego przetwarzania danych, a ponadto, nie jest w stanie wykonywać specyficznych funkcji innych niż przetwarzanie danych. Zdaniem skarżące, klasyfikacja do pozycji 8528 stanowi wobec tego oczywisty błąd przy dokonywaniu wykładni przepisów wspólnotowych dotyczących klasyfikacji taryfowej.

Wreszcie, skarżąca podnosi, że kwestionowana klasyfikacja jest w bezpośredni sposób niezgodna z wyrokiem Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości w sprawie C-11/93 *Siemens Nixdorf przeciwko Hauptzollamt Augsburg*, Rec. str. I-1945.

(¹) Dz.U. L 256, str. 1